

DOUCZYĆ (1) *vb pf*

3 sg fut douczy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Nauczyć do końca [czego]:

Zwrot: »douczyć ostatka«: Abowiem bárzo ciáfna drogá do tey cnoty/ Trzebá zawždy czuyności/ y pilney roboty. A namilfza łwawola práwa páni mátká/ Tá złego przyrodzenia douczy oštátká. RejWiz 101.

Formacje pochodne cf UCZYĆ .

Cf NIEDOUCZENIE, NIEDOUCZONY

JZ